

NÉPDALOK

Ősz az idő, ködös nagyon

Parlando

(Rimóc, Palócföld, Felföld, Vakler A., Németh I., 2000)

1. Ősz az i - dő, kö - dös na - gyon,
Szán - ta - ni ké - ne ga - lam - bom,
De az e - kém széj - jel va - gyon,
Hogy szánt - sak hát, én ga - lam - bom.

2. E - ke - va - sam a ko - vács - nál,
Gi - rin - de - lyem a kol - lár - nál.
Ve - tő - ma - gom sincs a zsák - ba',
El - vit - ték az a - dós - ság - ba.

3. Hat ökröm áll a vásárba,
Más zsebibe megy az ára,
A házamon tető nincsen.
Rászállni a gólya sem mer.
4. Rekvíralni jön a bíró,
Nem kérdezi, hány a síró.
Szedi-veszi gúnyácskáját,
Utolsó véka búzaját.
5. Keservesen sír a gazda,
Felesége vígaszta:
Ne sírj, ne ríjj, kedves párom,
Jobb lesz majd a másvilágon!
6. Nem meyek a másvilágra,
Kimeyek Amerikába.
Onnan írok egy levelet,
Magyarország, Isten veled!

A magyar népzenét a XVIII–XIX. század fordulója táján „mint anyanyelvi szöveget az irodalmárok fedezik fel... A nép-dal elnevezés csak 1818-ban tűnik föl, de használják a ‚dana’, ‚danl’, ‚datica’, ‚nóta’, ‚pórdal’, ‚parasztlal’, ‚közdlal’ kifejezéseket is.” A műfaj gazdagsága akkor tűnik ki igazán, amikor a dallamok gyűjteményben való közlése, például Pálóczi Horváth Ádám Ó és Új, mint-egy Ötödfél-száz Énekek (ki magam csinálmányja, ki másé) című munkája először 1813-ban kézzel írottan, majd 1953-ban könyv alakban megjelenik. A népdalgyűjtők elsőként lekottázták, később hangrögzítő eszközre vették fel az énekesek, hangszeres zenészek dallamait. Vikár Béla, Bartók Béla és Kodály Zoltán fonográf hengerre, a későbbi gyűjtők magnetofonra, majd diktafonra vették fel a dalokat. A gyűjtők nevét hosszú lenne felsorolni, de a világhálón az érdeklődök számára elérhető a magyar népzenegyűjtők listája.

(Forrás: Dobszay László: *A magyar dal könyve* és Paksa Katalin: *Énekeltém én* című könyve)

Szómagyarázat

girindely = gerendely = az eke része
kollár = kerékgyártó, boglár

Édesanyám, azt a szál rozmariningot

Giusto

(Rimóc, Palócföld, Felföld, Vakler A., Németh I., 2000)

1. É - des - a - nyám, a - zt a - szál roz - ma - rin - got,
A - me - lyet a - sze - re - tőm any - ja a - dott,
Kös - se ösz - sze, te - gye víz - be, a po - hár - ba,
A - sze - re - tőm es - kü - vő - je nap - já - ra.

2. Nincs édesebb a fekete szőlönél,
Nincs kedvesebb az első szeretőnél,
Mer' az elsőt felejteni de nem lehet,
Még a hideg sírba el nem temetnek.

Zenehallgatás

Hallgassátok meg Daróci Bárdos Tamás: *Mikóházi nagyharang* című vidám kórusrapszódiáját!

Édesanyám sok szép szava

Giusto

(Lörincréve, Küküllő vidéke, Erdély, Kiss L., 1960)

1. É - des - a - nyám sok szép sza - va,
É - des - a - nyám sok szép sza - va,
Kit fo - gad - tam, kit nem, so - ha,
Kit fo - gad - tam, kit nem, so - ha.

2. ||: Megfogadnám, de már késő, ||
||: Hull a könnyem, mint az eső. ||

3. ||: Hull előmbe, hull a földre, ||
||: Hull a gyászos kebelembe. ||

Feladat

Elemezzétek a népdalt! Készítsetek táblázatot a sorszerkezet, kadencia, dallamvonal, hangsor, hangnem, szótagszám, ütemszám, ritmika, stílus lejegyzéséhez!

Kós Károly építész (1883, Temesvár – 1977, Kolozsvár) így ír a *Kis-Küküllő vidéki magyar népművészeti könyv* bevezetőjében: „Kis-Küküllő vármegye hosszú századokon át az egyetlen városközpont nélküli megyénk; a tengelyét képező Kis-Küküllő völgye pedig Erdély központja felől a marosszéki bükkös-fenyves havasok közé vezető zsákutca volt.” Ezt az – Kós Károly szavai szerint – ismeretlen vidéket szerencsére nekünk, éneklőknek, a népdalok segítségével lehetőségünk van felfedezni.

Feladat

Keressétek meg az interneten, hol vannak a képeken látható, Kós Károly tervei alapján készült épületek!

I. MAGYAR TÁNCNÓTÁK

Táncnótáink közül sokat énekeltünk már az előző években. Ismételjük át őket! Ugyanakkor a sokféle ritmusú, dallamú, stílusú táncnóták kifogyhatatlan tárából még sok újat tudunk elővenni. A ritmusok egyébként a táncfajták szerint alakulnak. Akik ismerik népünk táncait az osztályban, mutassák be, melyik nótához milyen tánc illik! Fontos, hogy régi magyar táncainkat minél többen ismerjék, sőt megtanulják táncolni is. A tánc nemcsak tömegszórakoztatásra való, hanem kulturális hagyományunknak is része. A régi táncokban a fegyelmet tartás, a mozgás kultúrája is kifejeződött, amellett ügyességre is szükség van előadásukhoz. A táncokat sokféle szabály rendezte. Ha többet akarsz tudni táncainkról és táncnótáinkról, vedd meg a *111 népi táncdal* című kis könyvet (Rajeczky Benjamin–Gönyey Sándor)! Sok táncnótát ismerhetsz meg a *Hungarian Folkmusic hanglemezsorozat* darabjait hallgatva, amelyek az interneten is elérhetők.

Hej, rozmaring...

Tempo giusto

(Hollókö, Nógrád, *Borsai I.*)

1. Hej, roz - ma - ring, roz - ma - ring, Le - sza - kadt ró - lam az ing.
Van már né - kem ked - ve - sem, Ki meg - varr - ja az in - gem.

2. Három icce kendermag – jaj, de büszke legény vagy, –
mit ér a büszkeséged, – nem szép a feleséged! –
3. Három bokor saláta, – három kislány kapálta, –
Nem kell nékem saláta, – csak az, aki kapálta. –
4. Hej, kis katlan, kis katlan, – benne a sok mosatlan, –
mosd el kislány az edényt, – úgy öleld meg a legényt!
5. Hej, kendermag, kendermag, – barna kislány, kié vagy? –
Nem vagyok én senkié, – csak a kedves babámé.
6. Hej, kikirics, kikirics, – már énnékem ne viríts, –
virítottál eleget, – mégsem lettem a tied.
7. Kölcs, Csepel, Teleki, – barna kislány, gyere ki, –
nem mehetek, angyalom, – mert a hajam most fonom.
8. Hej, piros bor, piros bor, – mindjár' ránk kerül a sor, –
egy icce bor nem árt meg, – régi babám, ölelj meg!
9. Ha ittatok, ettetek, – innen bizony menjetek, –
félíg van már a hordó, – nem éri el a lopó.

Dudás uram

Tempo giusto

(Kolon, Nyitra, Vikár L.)

1. Du-dás u-ram du-dál-jon kend, hosszú nótát ne fúj-jon kend,
vagy
gyen-gék va-gyunk, ki-fá-ra-dunk, ta-lán u-gyan meg is ha-lunk.

2. Aki dudás akar lenni, – pokolba kell annak menni, –
ott kell annak dudálgatni, – míg az ördög el nem viszi.

Feladat

Ha korábban megismertétek már a dallam egy másik változatát, énekeljétek el!

Kis kalapom

Tempo giusto

(Dunántúl, Kiss Dénes)

1. Kis ka-la-pom csur gó-ra, min-dig in-nám, ha vol-na,
egy ic-ce bor, vagy ket-tő, nem vág en-gem a föld-hő.

2. Ingem, gatyám, de szennyes, – magam vagyok szerelmes, –
egy icce bor nem páros, – hozzon kettőt, kocsmáros!

(A 3–4. dallamsorra:) Zsebembe' van az ára, – csapom az asztalára.

Úgy tetszik, hogy

Tempo giusto

(Nova, Zala, Vajda J.)

1. Úgy tet-szik, hogy jó helyen va-gyunk itt, úgy tetszik, hogy máskor is vol-tunk itt,
mu-las-sunk hát egy vagy két ó-rá-ig, vég-bú-csun-kat míg ki nem ad-ják itt.

2. Végbúcsúnknak hamar vége lészen, – szegény legény akárhová megyen, –
akármerre fordítsa kalapját, – szegény legény így éli világát.

Szivárványos az ég alja

Tempo giusto

(Kákics, Baranya, *Olsvai I.*)

1. Szi - vár - vá - nyos az ég al - ja, nem jól van a fe - jem al - ja,
an-gya - lom, csil - la - gom, gye - re ba - bám, i - ga - zítsd meg,
faj a szí - vem, ví - gasz - tald meg, an-gya - lom, csil - la - gom.

2. Tartozom én a kocsmába', kilenc liter bor árával,
angyalom, csillagom,
– jáj Istenem, hogy adom meg, hogy a babám ne tudja meg,
angyalom, csillagom.
3. Tegnap vettem a papucsom, még az éjjel elmulatom,
angyalom, csillagom,
– máma tudd rá, holnap tudd rá, holnapután jobban tudd rá,
angyalom, csillagom.
4. Hárrom tepsi túróslepény, pállott szójú béreslegény,
haj tudd rá, most tudd rá,
– akkor tudd rá, mikor mondóm, rézsarkantyúd hadd pattogjon,
haj tudd rá, most tudd rá!
5. Hárrom tepsi túróslepény, málészajú suszterlegény,
haj tudd rá, most tudd rá,
– mért etted meg a subickot, azért nem nő ki a bajszod,
haj tudd rá, most tudd rá!
6. Egy szem szilva, duráncai, tudnál-e még kacsintani,
angyalom, csillagom,
– ha te tudnál kacsintani, én is tudnék csókot adni,
angyalom, csillagom.

Sárosi Bálint az Alföldön, Csongrád megyében gyűjtötte a fenti dallamot az alábbi szöveggel:

Nincs Szentesen olyan asszony,
Mint Turiné komámasszony, így tudd rá, most tudd rá!
Tepsibe' süti a lepényt,
Avval kínálja a legényt, így tudd rá, most tudd rá!

Sárga kukoricaszár

Tempo giusto

(Nagybáttony, Heves, *Borsai I.*)

1. Sár-ga ku - ko - ri - ca-szár, má - sod-já - ra ka - pá - lat - lan ma - rad - tál,
te meg ked-ves kis ba - bám, ö - le - let-len, csó-ko-lat - lan ma - rad - tál.

2. Sárga pikét a ruhám, – abba szeret a galambom igazán, –
holnap is azt veszem rám, – abba ölel-csókol engem a babám.

3. Sárga csatos a cipőm, – elhagyott a kökényszemű szeretőm, –
ha elhagyott, nem bánom, – nyílik még a tearózsa az ágon.

Szómagyarázat

pikét = piké = kidomborodó mintájú pamutszövet

Ne búsljon

Tempo giusto

(Józseffalva, Bukovina, *Kodály Z.*)

1. Ne bú - sul - jon sen - ki menyecs - ké - je, hogy az u - ra nem i - gen szé - pecs - ke,
ha meg - hal is, meg ne hal - jon ér - te, más - t hoz ne - ki a ta - va - szsi fecs - ke.

2. Nekem olyan emberecske kéne, – aki nekem recefátyolt venne,
egyszer-kétszer jól megveregetne, – úgy belőlem friss menyecske lenne.

Báta vize ziheg-zuhog a gáton

(Dunántúl, Őcsény)

8

d s s 1 s m r f s d d f f s l tá s s m f s s
s s s 1 tá s s l s m d d s s l s m r f s d d

Báta vize ziheg-zuhog a gáton, – most ment erre a szeretőm lóháton.
Tilosban jár, mert tilos a szerelem, – senki se lássa meg, mikor ölelem.

II. MAGYAR NÉPBALLADÁK

A ballada az elbeszélő költemények egyik fajtája. Az elbeszélt történetben emberi szenvédélyek, ellentétek, összeütközések, társadalmi és egyéni problémák tárulnak fel tömör formában. A lelkí ábrázolás a fontos, de úgy, hogy a legáltalánosabb, leggyakoribb magatartások tükröződjenek a jelképes történetben.

A balladák stílusa ehhez a művészeti tartalomhoz igazodik. Az elbeszélt történetet időbeli ki-hagyásokkal, térbeli változásokkal, párbeszédekkel s szaggatott mondatszerkesztéssel dramatizáló balladákban egyetlen szalon fut a cselekmény, elmarad minden, ami nem lényeges a végkifejlet szempontjából. Annál nagyobb hangsúlyt kapnak azok a díszítőelemek, amelyek a kifejezés erejét fokozzák (például az ismétlések, a ritmus).

A ballada nyelve sem a minden nap életet tükrözi. Ünnepélyes, költői nyelvet, kifejezésekkel hallunk, olyan mondatokat, amelyek mélyen megragadnak emlékezetünkben. Vargyas Lajos így ír a ballada nyelvéről: „Ismételni azt érdemes, ami tömör, töltelékelemek nélkül való, kiművelt szépség. Az olyan szöveg nem kopik, csak nyer a másodszori elhangzásban, jobban ráfigyelhet a fül, és bevetheti az emlékezetbe. Már az ének, a dallamra mondás is lelassítja a verset, és minden szónak külön súlyt ad. Az énekben – mint egy lassított filmben – jobban felfogjuk és élvezzük a költői szépségeket, s ezt még jobban elmélyíti az ismétlés.”

Jellegzetes a ballada előadásmódja is. Az énekesek nem utánozzák az egyes szereplőket, nem színezik ki az elbeszélést. Nem változtatják a hangerőt vagy a tempót. Merev, ünnepélyes tartásban, színezés nélkül, ugyanakkor ünnepélyes, meghatott hangon énekelnek, és ez sokkal kifejezőbbé teszi a balladát, mint a túlzott megjátszás.

Feladat

Gyűjtsétek össze, hol találkoztatok eddig az irodalomban a népballadák hatásával! Hányat ismertek Arany János balladái közül? Miben hasonlítanak ezek a népballadáakra?

Kőmíves Kelemen

A ballada alapja egy ősi hiedelem: az építők, akik megzavarják egy hely szellemét, csak eleven áldozattal tudják annak haragját lecsillapítani. A ballada azonban az ősi hiedelemből az emberi-erkölcsi magatartás ábrázolását, tanulságát emeli ki költői eszközökkel. A kőművesek csak anyagi hasznukat keresik, s hajlandók érte bármilyen gaztettre szövetkezni: megállapodnak, hogy amelyikük felesége legelőbb megy oda, azt áldozzák fel, s hamvait a mészbe keverve fogják megállítani a falak leomlását.

Szómagyarázat

ballada = a ballada eleinte csak énekelt formában létezett, és dallamai között nem egy táncdal is akadt, így sok népnél ma még az éneklés mellett el is táncolják. Az angolok, franciák és magyarok között azonban nyoma sincs a ballada táncolt formájának. A kifejezés a ballare = táncolni szóból ered.

Déva vára 1864-ben

Parlando

erdélyi népballada

1. Ösz-sze - ta - na - ko - dott ti - zen - két kő - mű - ves,
a ti - zen - har - ma - dik Ke - le - men kő - mű - ves,
ma - gas Dé - va vá - rát, hogy fel - é - pi - te - nék
fél - vé - ka e - züs - tért, fél - vé - ka a - ra - nyért.

2. Amit reggel raktak, az délré leomlott, – amit délbe raktak, estére leomlott, –
Összetanakodik tizenkét kőműves: – falat megállítni hogy lesz lehetséges.

A sors úgy hozza, hogy éppen Kőmíves Kelemen felesége indul útnak. Köszönését zavart csend fogadja, férje sem mer a szemébe nézni...

3. Kinek felesége hamarább jön ide, – annak gyenge hamvát keverjük a mészbe. – „Kocsisom, kocsisom, fog bé a hat lovam, – én uramhoz menni lenne akaratom.”
4. „Jó napot, jó napot, tizenkét kőműves, – a tizenharmadik Kelemen kőműves! – Istenem, Istenem, mi lehet az oka, – kétszer is köszöntem, senki se fogadta.”

Azután megtörténik a gyilkosság; az asszony kicsiny gyermekére sincsenek tekintettel:

5. „Tizenkét kőműves azt a törvényt tette: – kinek felesége hamarabb jön ide, – a fejét levágjuk, tüzzel megégettük, – a szép fehér hamvát a mészbe keverjük.”
6. A szép fehér hamvát a mészbe keverjük, – magos Déva várátazzal felépítük. – „Hát a kicsi fiám, vajon mi lesz vele? – hát a kicsi fiám, vajon mi lesz vele?”
7. „Lesznek jó asszonyok, akik megszoptassák, – lesznek jó leányok, akik elringassák.” – Azzal meg is fogták, nyakát kettévágzták, – azzal meg is fogták, nyakát kettévágzták.
8. Nyakát kettévágzták, tüzzel megégették, – az ő gyenge hamvát mész közé keverik, – az ő gyenge hamvát mész közé keverik – magas Déva várát avval felépítik.

Kelemen kőművest kicsiny fia várja, s hiába ad kitérő választ, a kisfiú rájön az igazságra. A gyermek szavain megrendülve látja be Kelemen gonosztottét, annak erkölcsi hitványságát; de későn – már csak önmagát átkozhatja:

9. Elindula hazatizenkét kőműves, – a tizenharmadik Kelemen kőműves, – „Apám, édesapám, hol van édesanyám?” – „Elmaradt messzire, haza jön estére.”
10. „Átkozott legyen hát magas Déva vára, – még a nap se süссön fényesen reája, – elvesztem érte kedves feleségem, – árván maradt érte a kicsi gyermekem!”

A történet – bár szélsőséges formában – bűneink okairól és azok szörnyű következményeiről beszél.

Kádár Kata

A gazdag Gyulainé fia igaz szerelemmel szereti Kádár Katát, a jobbágyleányt. A gőgösanya azonban nem egyezik bele a „rangon aluli” házasságba: a büszkeség, a fösvénység nem riad vissza a gonosztettől sem: míg fia távol jár, Katát megöleti.

Rubato

(Kászonaltiz, Csík, Kodály Z.)

1.Gyu - la - i - né é - des - a - nyám, en - ged - je meg azt az e - yet,
hogy kér - jem meg Ká - dár Ka - tát, job - bá - gyunknak szép le - á - nyát.
4. vsz.
E-lé ve - ze - ték

2. Mintsem fiam, megengedném, – inkább Katát elvesztetném, – feneketlen tóba vetrém,
– feneketlen tóba vetrém.
3. Szolgám, szolgám, édes szolgám, – vezesd elé pej paripám, – mer’ elmegyek nagy világba,
– országokról országokra.
4. Elvezették pej paripát, – egy ugrásban úgy megugrik: – Kata kapujába ugrik,
– Kata kapujába ugrik.

A fiú hazajövet megtudja Kata halálát, s a halálban is Kata társa akar lenni. (Itt balladaváltozatunk kihagy néhány mozzanatot.) Gyulainé mindenkitől holttestét vízbe dobatja.

5. Hát Kata ím kinn jár vala, – a kapuját nyitja vala: – ne nyisd Kata a kapudat,
– mer’ nem megyek guzsalyasba.
6. Gyulainé ezt megtudá, – mind a kettőt lefogatá, – s feneketlen tóba dobták,
– s feneketlen tóba dobták.
(A 3–4. dallamsorra:) Onnét öket kiveteté, – onnét öket kiveteté.

De hogy még sírjukban se legyenek egymás mellett, kivéteti, s az egyiket a kápolna oltára elő, a másikat mögé temetti:

7. Az egyiket temetteté – kerek oltár háta mögé, – a másikat temetteté
– kerek oltár elejébe.

A szerelmesek poraiból kinött virágok összefonódnak, s tiszta szerelmüköt igazolja a „két kápolnavirág”:

8. Az egyiken nevekedett – egy szép tulipán szálacska, – a másikból növekedett
– egy szép rozmarin szálacska. – Ott is addig nőögéltek, – oltár hegyin összenőttek.

A rangkórságot, a társadalmi ellentéteket elítéltő ballada ezzel a szép költői képpel végződik, mely a szeretet és emberség magasabbrendűségét hirdeti.

Kőmives Kelemen

Kádár Kata

A balladaillusztrációk fametszeteit Buday György készítette.

A szeretet próbája

A ballada egy ősi görög elbeszélés motívumaiból épül. A görög elbeszélésben egy férjnek hibája miatt meg kellene halnia: az istenek tekergő kígyókat küldenek hálószobájába. De Apolló isten megengedi, hogy megmeneküljön, ha helyette más vállalja a halált. De sem apja, sem anyja nem hajlandó erre, csak a felesége. Ót viszont hűsége jutalmául az alvilág ura visszaküldi az élők közé.

A magyar balladában az elszunnyadt pásztorfiú „kebelébe bútt be” a kígyó. Balladánk a moldvai csángó nyelvjárás sok érdekes kifejezését is örzi.

Parlando, rubato (Lécped, Moldva, *Kallós Z.*)

1. A-nyám, é- des - a - nyám, cso - bán le - gény vol - tam,
le - fe - künd - tem va - la sa pa - tak part - já - ra.

2. Sárig es kit kígyó békéjűt kebelembe, s aki azt kiveszi, fél karját megeszi;
(*a 3–4. dallamsorra:*) talán édesanyám, talán kend kiveszi.
3. Mindsábbot ellegyek s a fél karom nélkül, inkábbot elleszek s a legényem nélkül.
4. Menj elé te fiam, menj el te apádhoz, menj el te apádhoz, talán ő kiveszi.

A legény apjához megy, de azzal is így jár:

5. Apám, édesapám... 6. Sárig es kit kígyó... 7. Mintsábbot ellegyek... 8. Menj elé te fiam, menj el te bátyádhoz...

A legény bátyjával sem jár különbül:

9. Bácsim, édes bácsim... 10. Sárig es kit kígyó... 11. Mintsábbot ellegyek s a fél karom nélkül, inkábbot elleszek s az én öcsém nélkül. 12. Menj elé te öcsém, menj el te mátkádhoz...

A fiú szerelmeséhez (mátkájához) lép:

13. Mátkám, édes mátkám... 14. Sárig es kit kígyó...

(És most megfordul a sokszor ismételt versszak rendje:)

15. Mintsábbot ellegyek s az én babám nélkül, inkábbot elleszek s a félkarom nélkül.

A legény óvja a leányt. Gondold meg, mihez fogsz! Fordítsd el fejetet, mert a félelem vissza fog riasztani!

16. Mátkám, édes mátkám, fordítsd a fejetet, fordítsd a fejetet, nehogy te megijedj.
17. Nem fordítom én el, szemeimvel nézem, hát én nem sajnálom nem, a fél karomat.
18. Gondolkozz meg jól má, hogy minek fogsz neki! – Nyisd ki kebeledet, vegyem ki a kígyót.

A leány benyúl a fiú inge alá, s íme, aranyat talál. Jelkép ez nyilván – megfelelője annak, hogy a görög monzában is megkegyelmeznek az alvilág urai a szerető hitvesnek.

19. Hát mikor belényűl, keresve keresi, hát ott nincsen kígyó, nem kapja a kígyót.
20. Mikor azt kiveszi, mint szép sárig arany; sírni fog a fiú, megöleli lányát.
21. Megöleli a lányt, s a vállára borul: mátkám, édes mátkám, engem csak te sajnálsz!

Szómagyarázat

Sárig es kit kígyó = egy kis sárga kígyó
Mintsábbot, inkábbot = mintsem hogy, inkább
Legényem = fiam
„Kapja” = találja

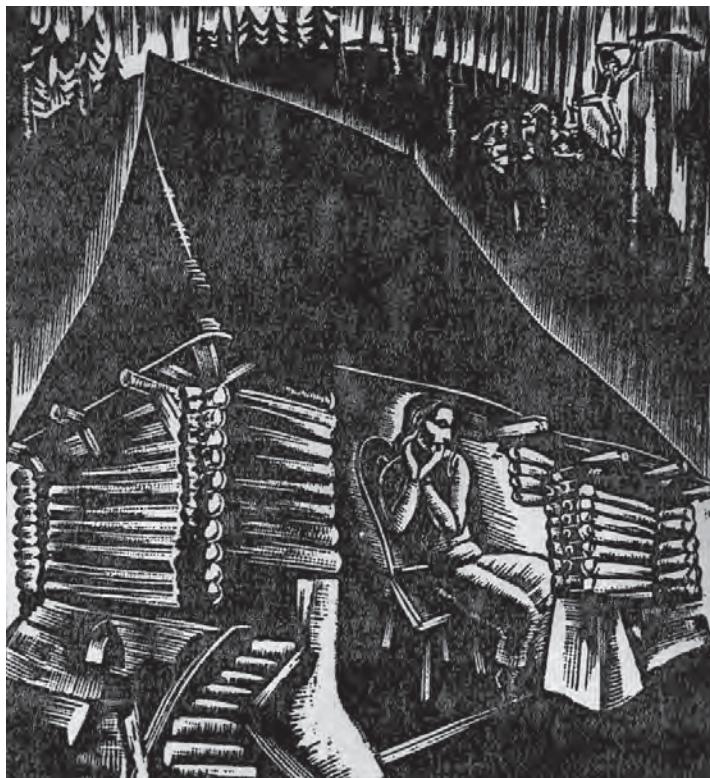
Zenehallgatás

Hallgassuk meg a ballada gyönyörű népi előadását a *Hungarian Folkmusic* hanglemezen (I. sorozat, I. lemez A/1)!

Feladat

A ballada éneklése közben gondolkodjatok arról, miért kapta a dal a *Szeretet próbája* címét!

Az alábbi képen a következő oldalon található ballada illusztrációját láthatjátok.

Nagy hegyi tolvaj

Nagy hegyi tolvaj

A leányt szülei a „nagy hegyi tolvajhoz” kényszerítették feleségül. Azonban hiába lett gazdag ember felesége, ha az rablással szerzi vagyonát, s neki félelmenben kell élnie. Az asszony panaszát meghallja a rabló, s megijed, hogy felesége leleplezi őt. Inkább kivégezeti feleségét, az pedig fián keresztül apjához, anyjához, végső soron minden emberhez („egész Barassóhoz”) intézi intelmét: ne adják el pénzért, haszonért azt, ami az embernek a legdrágább: a bocsületet, tiszességet, a másik embert! Az 1–3. vers az asszony panaszdala:

Parlando

(Rugonfalva, Udvarhely, Vikár B.)

1. Szi - vár - vány ha - va - sán fel - nőtt roz - ma - ring - szál,
nem sze - re - ti he - lyét, el a - kar buj - dos - ni,
ki kell on - nat ven - ni, súj hely - be kell ten - ni,
ki kell on - nat ven - ni, súj hely - be kell ten - ni.

Szómagyarázat
Barassó = Brassó
álé = fasor, sétány

2. Istenem, Istenem, áraszd meg a vizet, – hadd vigyen el éngem apám kapujára,
– apám kapujáról anyám ajtajára, – hadd tudja meg immán, kinek adott férjhez:
3. Cifra katonának, nagy hegyi tolvajnak, – ki most is oda van embermegfosztani,
– egy-két karajcárér’ lelket elveszteni, – egy-két karajcárér’ lelket elveszteni.

A rabló meghallja a panaszt, az asszony félelmében kifogásokat keres:

4. Az ajtón hallgatja a nagy híres tolvaj, – hogy a felesége benn magát sirassa.
– Nyiss ajtót, nyiss ajtót asszony-feleségem, – miér’ sírsz, miér’ sírsz, asszony-feleségem?!
5. Nem sírok, nem sírok, lelkem jámbor uram, – konyhán forgolódtam, cserefát égettem,
– konyhán forgolódtam, cserefát égettem, – cserefának füstje húzta ki a könnyem.
6. Arra vigyázz asszony: holnap álló délbe’ – holnap álló délbe’ fejdetetem,
– Kifuta az asszony, kiáltja Jánoskát, – kifuta az asszony, kiáltja Jánoskát:
7. Jánoskám, Jánoskám, nagyhajú Jánoskám, – húzd elé hintómat, fogd bé hat lovamat, – húzd elé hintómat, fogd bé hat lovamat, – holnap álló délbe’ vigy fejvevő helyre.
8. Ha fejemet veszik, takard gyöngé gyolcsba, – s minden nap háromszor mosd meg ürmös borba, – s vidd bé Barassóba, s tégy fel az áléra*, – s az egész Barassó vegyen példát róla:
9. Apámnak, s anyámnak tégy az asztalára, – hogy adj a leányát cifra katonának,
– hogy adj a leányát cifra katonának, – cifra katonának, nagy híres tolvajnak.

A rossz feleség

Gúnyolódó ballada. Táncjelenetet látunk, melyet egy leány érkezése szakít ketté. Hívja hazá beteg édesapjához a vigan táncoló anyját. Az anya azonban halogatja a hazatérést; számára mindenél többet jelent a szórakozás. A dallam első része szabadabb ritmusú, s második, a giusto táncritmusá mindig az asszony válaszához kapcsolódik. A magyar népzenében nagyon ritka, hogy kétféle előadásmód váltsa egymást egy versen belül.

Poco rubato

(Kászonimpér, Csík, Bartók B.)

1. Jöjj-jön ha - za é - des - a - nyám, mert be - teg az é - des - a - pám!
- E - rij, é - des jó le - á - nyom, mindjárt én is me - gyek,
e - gyet, ket - tőt hadd for - dul - jak, mindjárt ott-hon le - szek.

2. Jöjjön haza, édesanyám, mert gyóntatják édesapám! Erij, édes jó leányom...
3. Jöjjön haza, édesanyám, mert meghalt már édesapám! Erij, édes jó leányom...
4. Jöjjön haza, édesanyám, eltemettük édesapám! Erij, édes jó leányom...
5. Jöjjön haza, édesanyám, eltoroztuk édesapám! Erij, édes jó leányom...

Most már siet hazafelé az asszony, hiszen a leánykérők között magának is új férjet remél.

6. Jöjjön haza, édesanyám, leánykérők jöttek hozzánk! Isten áldja, komámasszony, most már hazamegyek, eljöttek a leánykérők, én is férjhez megyek.

Ezzel a keserű-gúnyos hanggal ér véget a ballada, s a hallgatókra bízza, hogy levonják a tanulságot.

Kodály ezt a balladát a következő változattal foglalta be a *Székelyfonóba*:

Jöj - jön ha - za, é - des - a - nyám...

Giusto

I. 1. 2.

 Feladat

Keressetek példákat arra, hogy egy népdalon belül kétféle előadásmód váltakozik!

 Zenehallgatás

Hallgassatok felvételeket a *Hungarian Folkmusic* sorozat vagy a Zenetudományi Intézet publikált népzenei felvételeinek anyagából!

Görög Ilona

A halálnál is erősebb vágyakozás, a kitartó szerellem kedves balladája. A csodamalom – csodatorony – csodahalott-jelenet a balladák ismert hármas ritmusával fokozza a történet ellentéiteit. Az eseményeket kevés szóval mondja el a vers, inkább a négy szereplőt beszéltei: a fiút és anyját, a leányt és anyját. – Ezt a balladát Kodály Zoltán befoglalta a *Székelyfonó* című színpadi játékba. A csodamalom-jelenetnél egy ismert népdalt fűzött közbe (*A malomnak nincsen köve*), hasonlóképpen a csodatorony-nál is (*Lányok ülnek a toronyba*), a csodahalottnál pedig egy igazi népi siratódallamot.

Tempo giusto

(Rugonfalva, Udvarhely, Vikár B.)

1. „Bi-zony csak meg - ha - lok, a - nyám, é-des - a - nyám,
Gö - rög I - lo - ná - ért, kar - csú de - re - ká - ért.

2. Karcsú derekáért, gombos ajakáért, – gombos ajakáért, piros orcájáért.”
3. „Ne halj fiam, ne halj, Bertelaki László, – csináltatok néked olyan csudamalmot:
4. kinek egyik köve bélán gyöngyöt hányjon, – másodköve pedig sustákat, petákot.
5. Oda is eljönnek szüzek, szép leányok, – a tied is elgyün: szép Görög Ilona.”
6. „Eresszen el anyám, anyám, édesanyám, – csudamalom látni, csudamalom látni!”
7. „Ne menj lányom, ne menj; megvetik a hálót, – megvetik a hálót, megfogják a márnát!”
8. „Bizony csak meghalok anyám, édesanyám – Görög Ilonáért, karcsú derekáért.
9. Karcsú derekáért, piros orcájáért, – piros orcájáért, gombos ajakáért.”
10. „Ne halj fiam, ne halj, Bertelaki László, – csináltatok néked olyan csudatornyot:
11. kinek magassága az eget fölérje, – kinek szélessége Tisza partját érje.
12. Oda is eljönnek szüzek, szép leányok, – a tied is elgyün: szép Görög Ilona.”
13. „Eresszen el anyám, anyám, édesanyám, – csudatorony látni, csudatorony látni.”
14. „Ne menj lányom, ne menj, szép Görög Ilona: – megvetik a hálót, megfogják a márnát!”
15. „Bizony csak meghalok anyám, édesanyám – Görög Ilonáért, karcsú derekáért.
16. Karcsú derekáért, gombos ajakáért, – gombos ajakáért, piros orcájáért.”
17. „Halj meg, fiam, halj meg, Bertelaki László, – ide is eljönnek csudahalott látni, –
18. a tied is eljő: szép Görög Ilona, – a tied is eljő: szép Görög Ilona.”
19. „Eresszen el anyám, anyám, édesanyám, – csudahalott látni, csudahalott látni,
– (a 3-4. dallamsorra:) ki érettem megholt, halálé változott.”
20. „Nem eresztlek lányom, lányom, édes lányom, – megvetik a hálót, megfogják a márnát!”
21. Avval csak bészökött öltözö hágába, – a nyakába vette fontalan szoknyáját, –
22. elejébe vette fehér előruhát, – a lábára húzta piros patkós csizmát.
23. „Kelj föl fiam, kelj föl, Bertelaki László, – mert a határon jön szép Görög Ilona,
24. kiér’ te megholtál, halálé változtál, – kelj föl fiam, kelj föl, mert a lábodnál áll, –
kiér’ te megholtál, halálé változtál.”
25. „Láttam én halottat, de ilyent sohase, – kinek az ő lába felszökőleg álljon, –
26. kinek az ő karja ölelőleg álljon, – kinek az ő szája csókolólag álljon.” –
Avval csak felszökött Bertelaki László.